

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 60/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 13778/2012, sp. zn. Rvp 13779/2012, sp. zn. Rvp 13780/2012, sp. zn. Rvp 13781/2012, sp. zn. Rvp 13782/2012 a sp. zn. Rvp 13783/2012, zastúpenej advokátom JUDr. B. F., Advokátska kancelária F., s. r. o., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaniach vedených pod sp. zn. 1 Er 960/2008, sp. zn. 1 Er 929/2008, sp. zn. 1 Er 2220/2010, sp. zn. 1 Er 2218/2010, sp. zn. 1 Er 1763/2003 a sp. zn. 2 Er 963/2008 a postupom a uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 CoE 173/2012 z 8. augusta 2012, sp. zn. 15 CoE 128/2012 z 9. augusta 2012, sp. zn. 15 CoE 124/2012 z 9. augusta 2012, sp. zn. 14 CoE 237/2012 z 13. augusta 2012, sp. zn. 13 CoE 110/2012 z 8. augusta 2012 a sp. zn. 15 CoE 143/2012 z 8. augusta 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 13778/2012, sp. zn. Rvp 13779/2012, sp. zn. Rvp 13780/2012, sp. zn. Rvp 13781/2012,

sp. zn. Rvp 13782/2012 a sp. zn. Rvp 13783/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 60/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 5. novembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 1 Er 960/2008, sp. zn. 1 Er 929/2008, sp. zn. 1 Er 2220/2010, sp. zn. 1 Er 2218/2010, sp. zn. 1 Er 1763/2003 a sp. zn. 2 Er 963/2008 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 41 CoE 173/2012, sp. zn. 15 CoE 128/2012, sp. zn. 15 CoE 124/2012, sp. zn. 14 CoE 237/2012, sp. zn. 13 CoE 110/2012 a sp. zn. 15 CoE 143/2012 (ďalej aj „napadnuté konania“).

V odôvodneniach svojich sťažností sťažovateľka výlučne argumentovala vo vzťahu k napadnutému postupu a uzneseniam krajského súdu, ktorého postupom malo dôjsť k porušeniu jej označených práv. V eventuálnom petite svojich sťažností sťažovateľka však žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, a pre prípad, že ústavný súd tomuto návrhu nevyhovie, žiada, aby vyslovil porušenie už uvedených práv postupom krajského súdu v označených konaniach, zruší uznesenia krajského súdu sp. zn. 41 CoE 173/2012 z 8. augusta 2012, sp. zn. 15 CoE 128/2012 z 9. augusta 2012, sp. zn. 15 CoE 124/2012 z 9. augusta 2012, sp. zn. 14 CoE 237/2012

z 13. augusta 2012, sp. zn. 13 CoE 110/2012 z 8. augusta 2012 a sp. zn. 15 CoE 143/2012 z 8. augusta 2012, ktorými boli potvrdené uznesenia okresného súdu o zastavení exekúcií vedených v prospech sťažovateľky, veci vráti na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13778/2012 až sp. zn. Rvp 13783/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o ich spojení na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2.2 K dôvodu odmietnutia sťažností

Z obsahu posudzovaných sťažností ústavný súd zistil, že v rovnakých veciach sťažovateľky uznesením sp. zn. III. ÚS 27/2013 z 15. januára 2013 už rozhodol. Predmetom označeného uznesenia ústavného súdu bolo aj namietané porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu sp. zn. 1 Er 960/2008 (Rvp 13721/2012), sp. zn. 1 Er 929/2008 (Rvp 13718/2012), sp. zn. 1 Er 2220/2010 (Rvp 13719/2012), sp. zn. 1 Er 2218/2010 (Rvp 13720/2012), sp. zn. 1 Er 1763/2003 (Rvp 13704/2012) a sp. zn. 2 Er 963/2008 (Rvp 13723/2012) a postupom a uzneseniami krajského súdu sp. zn. 41 CoE 173/2012 z 8. augusta 2012 (Rvp 13721/2012), sp. zn. 15 CoE 128/2012 z 9. augusta 2012 (Rvp 13718/2012), sp. zn. 15 CoE 124/2012 z 9. augusta 2012 (Rvp 13719/2012), sp. zn. 14 CoE 237/2012 z 13. augusta 2012 (Rvp 13720/2012), sp. zn. 13 CoE 110/2012 z 8. augusta 2012 (Rvp 13704/2012) a sp. zn. 15 CoE 143/2012 z 8. augusta 2012 (Rvp 13723/2012).

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd porovnaním posudzovaných sťažností a sťažností, o ktorých rozhodol uznesením sp. zn. III. ÚS 27/2013 z 15. januára 2013 (ktoré odmietol z dôvodu nedostatku právomoci a zjavnej neopodstatnenosti), zistil, že sťažovateľka nimi namieta postupy okresného súdu a krajského súdu v totožných súdnych (exekučných) konaniach a žiada v nich vysloviť porušenie tých istých základných práv a zrušiť totožné uznesenia krajského súdu.

Z uvedeného teda nespochybniteľne vyplýva, že ústavný súd už o sťažnostiach sťažovateľky s totožným petitom, teda aj predmetom konania, už rozhodol uznesením sp. zn. III. ÚS 27/2013 z 15. januára 2013. Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie posudzovaných sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 13778/2012 až sp. zn. Rvp 13783/2012 ako neprípustných podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti zakotveného v § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že posudzované sťažnosti obsahujú podrobnejšiu argumentáciu vo vzťahu k povinnosti všeobecného súdu prerušiť napadnuté konania v súvislosti s prejudiciálnou otázkou. Pokiaľ sťažovateľka chcela rozšíriť alebo doplniť argumentáciu k už skôr doručeným sťažnostiam, mohla tak urobiť formou doplnenia sťažností. Keďže sťažovateľka namiesto uvedeného postupu zvolila podanie nových sťažností, ktorých predmetom je porušenie identických práv postupom okresného súdu v totožných konaniach a postupom a totožnými rozhodnutiami krajského súdu, vystavila sa tak riziku, že posudzované sťažnosti budú odmietnuté z dôvodu ich neprípustnosti.

Ústavný súd pre úplnosť dodáva, že v posudzovaných prípadoch nešlo o výnimku z prekážky rozsúdenej veci upravenú v § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, pretože dôvodom odmietnutia sťažností sťažovateľky uznesením sp. zn. III. ÚS 27/2013 z 15. januára 2013 vo vzťahu k napadnutému postupu okresného súdu bol nedostatok právomoci a vo vzťahu k napadnutému postupu a označeným uzneseniam krajského súdu

ústavný súd konštatoval zjavnú neopodstatnenosť jej sťažností, preto nemožno tvrdiť, že by ústavný súd v označenom uznesení rozhodoval len o podmienkach konania, ktoré posudzovanými sťažnosťami boli splnené.

Vzhľadom na zistenie neprípustnosti sťažností a ich celkové odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa ústavný súd argumentáciu obsiahnutou v sťažnostiach bližšie nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2013